

۲۰۱۶/۰۲/۱۱

داکتر محمدآجان مرزی

تنهایی

نه برگ و گل به دام ریگزاران
دلش پر عطش بهر چشمه زاران
به دل حسرت ز فصل نوبهاران
نمانده هیچ یک از جمع یاران
نه آب رحمت و یک قطره باران
ز بیداد فلک از جور دوران
ز هر سو بوی مرگ سبزه زاران
به هر جا باغها سوزند هزاران

درخت خشک و تنهایی ز باران
خزان آمد سر خاک و زمین اش
امید صبح نو در سینه دارد
بود تنها و بیخس کس ندارد
به سقف آسمان ابری نبیند
صدایش خفته در عمق وجودش
صدای تیشه ها بر پیشه آید
دیگر عطری و هم برگی نماند

نه مُنجی و نه ناجی را ببینم
زمان تاریک تاریک گشته دوران

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابلې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رالپولو مخکې په څير و لولئ